

NORTRAIL Transport GmbH 2004 m. gruodžio 23 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai

(Byla T-496/04)

(2005/C 93/58)

(Proceso kalba: vokiečių)

2004 m. gruodžio 23 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas *NORTRAIL Transport GmbH*, įsteigtos Kylyje (Vokietija), atstovaujamos advokatės J. Krause, ieškinys Europos Bendrijų Komisijai.

Ieškovė Pirmosios instancijos teismo prašo:

— panaikinti 2004 m. spalio 1 d. Komisijos sprendimą REM 15/02 dėl įmonės *NORTRAIL Transport GmbH* prašymo grąžinti importo mokesčius pagal Reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio muitinės kodeksą, 239 straipsnį.

— priteisti iš atsakovės bylinėjimosi išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Nuo 1995 m. liepos mėnesio ieškovė nuolat importavo įvairių žvejybos produktų siuntas. Atsižvelgdama į Reglamentu (EB) Nr. 3061/95⁽¹⁾ atidarytas tarifines kvotas ieškovė kreipėsi dėl muitais neapmokestinamo prekių išleidimo į laisvą apyvartą nuo 1995 m. rugsėjo 1 dienos. Kompetentinga muitinės tarnyba nusprendė, kad tam tikro kiekio siuntų atžvilgiu negalima patenkinti ieškovės prašymo neapmokestinti prekių muitais ir kad taikoma nustatyta muto norma. Šiuo pagrindu atitinkama muitinės tarnyba paprašė ieškovę sumokėti importo muitą už nagrinėjamą išleidimą į laisvą apyvartą. Ieškovė sumokėjo dalį importo muto.

Ieškovė tvirtina, kad yra ypatingos aplinkybės Reglamento (EEB) Nr. 2913/92⁽²⁾ 239 straipsnio prasme, suteikiančios ieškovei teisę reikalauti grąžinti importo muitą arba atsisakyti jį išieškoti.

Ieškovė grindžia šį savo teiginį, *inter alia*, tuo, kad buvo priimtas atgalinį veikimą turintis Bendrijos teisės aktas. 1995 m. spalio 4 d. Vokietijos federacinės finansų ministerijos pranešimu Vokietijos muitinės tarnybos buvo informuotos apie tarifinių kvotų atidarymą nuo 1995 m. rugsėjo 1 d. Tačiau 1995 m. spalio 4 d. Vokietijos muitinės tarnybos buvo informuotos, kad šios kvotos atidarytos atgaline data nuo 1995 m. liepos 1 dienos. Nuo 1995 m. rugsėjo 1 d., kai ieškovė kreipėsi dėl

muitais neapmokestinamo nagrinėjamų prekių išleidimo į laisvą apyvartą, kai kurios kvotos buvo beveik išnaudotos, o dėl kvotų atidarymo atgaline data nuo 1995 m. liepos 1 d. iš dalies jos buvo išnaudotos ir iki 1995 m. rugsėjo 1 dienos.

Toliau ieškovė nurodo, kad teisės aktas priimtas nepakankama ir klaidinančia forma ir kad Bendrijos teisės akto paskelbimo datos ir juo reglamentuojamo atgalinio taikymo kvotų atidarymo datos nesutapimas yra klaidinantis. Dėl to tikėtina, kad nacionalinės muitinių tarnybos skirtingai aiškina tarifinių kvotų atidarymo datą, o tai pažeidžia diskriminacijos draudimo principą.

⁽¹⁾ 1995 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 3061/95, iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 992/95, atidarantį tam tikrų Norvegijos kilmės žemės ūkio ir žuvininkystės produktų Bendrijos tarifines kvotas ir numatantį jų administravimą (OL L 327, p.1).

⁽²⁾ 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2913/92, nustatantis Bendrijos muitinės kodeksą (OL L 302, p. 1).

Wieland Werke AG, Buntmetall Amstetten Ges.m.b.H. ir Austria Buntmetall AG 2005 m. sausio 18 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai

(Byla T-11/05)

(2005/C 93/59)

(Proceso kalba: vokiečių)

2005 m. sausio 18 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas *Wieland Werke AG*, įsteigtos Ulme (Vokietija), *Buntmetall Amstetten Ges.m.b.H.*, įsteigtos Amstetten (Austrija), ir *Austria Buntmetall AG*, įsteigtos Enzesfeld (Austrija), atstovaujama advokatų R. Bechtold ir U. Soltész, ieškinys Europos Bendrijų Komisijai.

Ieškovės Pirmosios instancijos teismo prašo:

— panaikinti 2004 m. rugsėjo 3 d. Komisijos sprendimą, ištaisytą 2004 m. spalio 20 d. (byla COMP/E-1/38.069 – Variniai instaliaciniai vamzdžiai);

- arba bent sumažinti sprendimu skirtas baudas;
- priteisti iš Europos Bendrijų Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Ginčijamu sprendimu ieškovėms buvo skirtos baudos už EB sutarties 81 straipsnio 1 dalies pažeidimą suderintais veiksmais ir susitarimais dėl kainų ir rinkos pasidalijimo varinių instaliacinių vamzdžių sektoriuje.

Ieškovės ginčija šį sprendimą ir tvirtina, kad pakartotinis baudų skyrimas šiame procese prieštarauja principui *ne bis in idem*, kadangi, nagrinėdama pramoninių vamzdžių bylą COMP/E-1/38.240, Komisija jau įvertino didžiąją dalį tų pačių faktinių aplinkybių ir skyrė sankcijas. Ieškovės nurodo, kad, apskaičiuodama baudos dydį, Komisija bent jau turėjo atsižvelgti į jau paskirtas baudas, o vieningos varinių vamzdžių bylos išskyrimas į pramoninių vamzdžių bylą ir instaliacinių vamzdžių bylą yra neleistinas.

Be to, ieškovės nurodo, kad skirta bauda yra aiškiai per didelė ir kad ją skiriant nebuvo atsižvelgta į tokius esminius proceso principus, kaip iš EB sutarties 253 straipsnio išplaukianti pareiga motyvuoti, proporcingumo ir lygybės principai. Ieškovės, *inter alia*, tai motyvuoja tuo, kad:

- veikos sunkumo nustatymas remiasi klaidingu ir nepakankamu pažeidimo pobūdžio, jo poveikio rinkai ir susitarimų teritorinio veikimo įvertinimu;
- diferencijuotai nagrinėdama dalyvavusias įmones, Komisija turėjo atsižvelgti ne tik į tų įmonių rinkos dalis, tačiau ir į tų įmonių dydį;
- Komisija sprendime nepagrindė to, kokiais principais remdamasi ji nustatė konkrečias bazines baudas, be to, pareiškime dėl prieštaravimų ji aiškiai nurodė, kad rėmėsi ypatingai sunkiu konkurencijos taisyklių pažeidimu;
- nustatydamas didesnę baudą atsižvelgiant į susitarimų galiojimo trukmę, Komisija neteisingai taikė savo priimtas Baudų nustatymo gaires⁽¹⁾, be to, nepripažino, kad esminių faktinių aplinkybių grupių atžvilgiu jau buvo suėjęs senaties terminas;
- Komisija neatsižvelgė į tokius esminius bausmės sumažinimo pagrindus, kaip sunki padėtis rinkoje, menkas apyvartos pelningumas varinių vamzdžių rinkoje bei tai, kad susitarimai buvo nutraukti iš karto po patikrinimų.

Be to, sušvelnindama baudas kitoms kartelyje dalyvavusioms įmonėms dėl jų bendradarbiavimo nepritaikius ypatingai svarbių liudytojų taisyklės, Komisija taip pat pažeidė ir lygybės principą.

Galiausiai ieškovės teigia, kad Reglamento (EB) Nr. 1/2003⁽²⁾ 23 straipsnio 2 dalis, būtent pagrindinės baudos sumos nustatymas, suteikiantis Komisijai praktiškai neribotą diskreciją, pažeidžia tikslingumo principą ir tuo pačiu aukštesnę teisinę galią turinčią Bendrijos teisę.

⁽¹⁾ Baudų nustatymo remiantis Reglamento Nr. 17 15 straipsnio 2 dalimi ir EAPB Sutarties 65 straipsnio 5 dalimi metodo gairės (OL C 9, 1998 2 14, p. 3).

⁽²⁾ 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1/2003 dėl konkurencijos taisyklių, nustatytų Sutarties 81 ir 82 straipsniuose, įgyvendinimo (OL L 1, 2003, p. 1).

Sergio Rossi S.p.A. 2005 m. sausio 25 d. pareikštas ieškinys Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT)

(Byla T-31/05)

(2005/C 93/60)

(Kalba, kuria surašytas ieškinys: anglų)

2005 m. sausio 25 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas Sergio Rossi S.p.A., įsteigtos San Mauro Pascoli (Italija), atstovaujamos advokato A. Ruo, ieškinys Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT).

K & L Ruppert Stiftung & Co. Handels-KG taip pat buvo proceso Apeliacinėje taryboje šalis.

Ieškovė Pirmosios instancijos teismo prašo:

- panaikinti ginčijamą sprendimą;
- priteisti iš Vidaus rinkos derinimo tarnybos ieškovės bylinėjimosi išlaidas.